

[Holdgaard.]

den Begrænsning ikke til Anvendelse, der findes i § 7 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter; den vil altsaa blive ophævet.

Naar det radikale Venstre nu fremsætter dette Forslag, er det, fordi vi tror, det er paakrævet for Kommunerne at faa denne Bemyndigelse til at udbygge eller videreføre den kommunale Ejendomsbeskatning, som vi paabegyndte i 1926. Det blev den Gang meget stærkt betonet fra vor Side, at naar vi gik med til Loven af 1926, saa var det særlig, fordi man derved fik brudt med et daarligt Princip, det, som var nedlagt i Skattelovene af 1903; det blev meget stærkt betonet af vor Ordfører, at det Forslag, som den Gang blev vedtaget, var meget forsigtigt og moderat i sine Virkninger, men, som sagt, den væsentligste Grund til, at vi gik med dertil, var, at det dog var et lille Skridt i den rigtige Retning. Vi har altid ment, at det Skattelovsprincip, man slog ind paa i 1903, var forkert, det var en forkert Vej at gaa at tage Skatterne bort fra Jorden og lægge den over paa Bygninger eller ogsaa paa Arbejde, paa Dygtigheden, paa den fremadstræbende Borger; thi det er i Virkeligheden det, der sker gennem den Ejendomsskyldlovgivning, som vi nu har praktiseret i saa mange Aar. Jeg maa maaske i denne Forbindelse tilføje, at der er indenfor mange Kredse i vort Folk i en lang Aarrække udfoldet store Anstrengelser for, at vi kunde komme bort fra denne Lovgivning — jeg tænker her særlig paa den danske Husmandsstand, der jo Gang paa Gang har krævet denne Lovgivning ændret —, og derfor kan vi kun glæde os over, at et overvejende Flertal indenfor Rigsdagen baade i 1922 og i 1926 har erkendt, at man maatte bort fra dette Princip og søge at komme over til et bedre. Fra mange Kredse klages der i vor Tid i høj Grad over, at Ejendomsskylden er for høj, man kan ikke svare denne Bygningsskat, som er paalignet. Derfor er det mit Haab, at det Forslag, som jeg her har den Ære at fremsætte, maa vise sig at være Vejen frem i den rigtige Retning, thi Ejendomsskylden virker, som jeg allerede har nævnt, baade uretfærdigt og hemmende og lammende paa Byggeriet.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Dernæst har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Grundstigningsskyld til Kommunen*. Dette Forslag begynder straks med at fastslaa, at fra den 1. Januar 1929 skal enhver Ejendom svare Grundstignings-

skyld til Kommunen, men jeg vil dog tilføje, at for de fleste Ejendommers Vedkommende vil denne Bestemmelse selvfølgelig først komme til at virke fra 1932, idet der jo ikke sker Omvurderinger af ret mange Ejendomme udenfor de periodiske Vurderinger. Men det er altsaa Forslagets principielle Indhold, at fra det Tidspunkt skal der af enhver Ejendom svares Grundstigningsskyld, dog med Undtagelse af de Ejendomme, der svarer Grundrente i Medfør af Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, og denne Grundstigningsskyld skal udredes med samme Procent som Grundrenten i Medfør af den nævnte Lov, altsaa 4½ pCt.; dog skal der i indeværende og i den følgende Vurderingsperiode kun svares 1½ pCt., men derefter forhøjes det med 1 pCt. for hver følgende Vurderingsperiode, indtil man naar det fulde Beløb, 4½ pCt. Der er dog i Lovforslaget nævnt visse Tilfælde, hvor der kan gives Henstand med Betalingen af Grundstigningsskylden, noget i Lighed med, hvad der er indført i Loven om Ejendomsskyld af 1926, men det er en Forudsætning, at ved Afhændelse af Ejendommen bortfalder enhver given Henstand.

Forslaget indeholder endvidere Bestemmelse om, at for Ejendomme med et Areal af højst 1 000 m² og en Grundværdi af højst 10 Kr. pr. m², der ved denne Lovs Ikrafttræden er bebygget med et Beboelseshus for kun een Familie, kan Kommunalbestyrelsen, saafremt Ejendommen bebos af Ejeren selv og en stedfunden Grundværdistigning ikke er ledsaget af et forhøjet Aarsudbytte af Ejendommen, bestemme, at Grundstigningsskylden kun skal svares med Halvdelen af den i øvrigt gældende Sats. For øvrigt indeholder Forslaget i det væsentlige de samme Bestemmelser, som den kommunale Ejendomsskyldlov af 31. Marts 1926 indeholder med Hensyn til, hvilke Ejendomme der er fritaget for at svare Grundstigningsskyld og Ejendomsskyld, men den i den nævnte Lovs §§ 8 og 9 omhandlede Grundstigningsskyld ophæves ved det foreliggende Forslag.

Dette er de væsentligste af Forslagets Bestemmelser, og nu kan selvfølgelig det Spørgsmaal rejses, hvorfor hele Grundstigningsskylden skal overføres til Kommunen. Dertil vil jeg gerne bemærke, at naar vi i det radikale Venstre har valgt at lade hele Grundstigningsskylden overgaa til Kommunen, er det, fordi vi har den Opfattelse, at det særlig er Kommunerne, der er økonomisk vanskeligt stillede, og derfor vil det være rigtigt, om man paa denne Maade kunde stille Midler til Raadighed for dem,